

David : gö biblic in trais acts

Autor(en): **Belsch, Gian**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Annalas da la Societad Retorumantscha**

Band (Jahr): **69 (1956)**

PDF erstellt am: **16.05.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-222330>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

David

Gö biblic in trais acts

da Gian Belsch

Persunas: *David*, raig
Amnon, figl prümnaschieu dal raig
Absalom, seguond figl dal raig
Giosafat, scrivaunt dal raig e dirigent dal cor
Natan, profet
Gioab, cumandant da l'armeda
Mical, regina
Batseba, duonna d'Urias
Tamar, spusa d'Absalom

I. ACT

Lö: Parc sper il palazi dal raig.

1. scena

(Absalom ed Amnon.)

(A s'oda il cor chi chaunta ün psalm d'algrezcha. Cur ch'el ais bod glivro, s'evra la tenda. Immez il parc ais tschanto Absalom culla speda da Goliat in maun. No da la cited vain Amnon.)

Amnon: Dieu t'allegra, mieu frer Absalom! Che fest tü cun quista speda enorma? Voust tü ir a cumbatter cunter ils gigants? Taglier giò la chavazza a qualche nouv Goliat? — Tschert, ad ün figl dal raig cunvain que davaira cha bod u tard el s'acquista gloria, ha, ha, ha!

Absalom: Tü scu prümnaschieu dessast savair cha apaina glivro il cumbat cunter quels da Raba, farons nus festa al raig, nos bap,

chi cumplescha sieus tschinquaunt' ans. Nun hest tü udieu güst uossa ils psalms cha Giosafat prouva cul cor?

Amnon: Ma bain, schi prepara tü quista festa cun Giosafat, nos dirigent, e cun Natan, il grand profet! Quaunt a me schi fatsch eau festa in mieu möd mincha vouta cha'm vain la vögliä. Il muond ais da quel chi'l so giodair.

Absalom: E l'onur e la glorgia dal raig, nos bap, nu t'importan ünguotta? Tü est ün curius figl dal raig e prinzi ereditari. Che idea at fest tü da tieu avegnir e da tia futura mischiun scu mneder dal pövel?

Amnon: Tuot vain a temp per chi chi so spetter. Fin uossa ais nos bap auncha in plaina forza, ed el nu daro our d'maun ils frandaivels cu il di ch'el stu. Dal rest, scha tü voust, at vend eau mieu dret da successiun.

Absalom: Scu cha Esau vendet a sieu frer il dret dal prümna-schieu. E zieva avess eau da'l fer valair cun ingians scu Jacob.

Amnon: Ünguotta suot il sulagl nun ais nouv. Ma que chi ais sto dvainta tuot darcho.

Absalom: Nalafè, mieu frer! Our da mia buocha nun ho auncha üngün udieu manzögnas, e nossa mamma e regina nu sumaglia neir a Rebecca.

Amnon: Que nu fo neir dabsögn; eau renunzchess al dret da la successiun in tuotta fuorma e regola; be cha'l preds ch'eu du-mand, füss ün bel pô pü ot cu ün trat da lantiglias.

Absalom (*do al frer ün' öglieda disfiduossa e squassa il cho*).

Amnon (*da bass*): Il preds füss la bella Tamar.

Absalom: Che crajast tü insè? Cha tü possast fer schnöss da mieus sentimaints ils pü senchs? Aunch' ün pled scu quist, e tü ris-chast tia vita!

(*Our dal palazi vain Giosafat cull' arfa ch'el pozza d'üna vart.*)

2. scena

(*Absalom, Amnon e Giosafat.*)

Giosafat: Vulais vus giuver il cumbat dals gigants?

Absalom: Que nu's tratta cò bricha d'ün gö, dimpersè da la pü sanguinusa realted.

Giosafat: Schi cu? Absalom? Padima tia rabgia! Ill' indulgenza cumprouva l'umaun sia prudentscha, e da savoir passer suravi ad offaisas ais sia glorgia. Che dschess vos bap, sch'el vzez quista zuffa traunter sieus figls?

Absalom: Schi, sulettamaing il respet e l'amur per nos bap paun m'indür a conceder pardun a quista offaisa. Il cour da nos bap ais ün cour d'or pür.

Giosafat: E tü, Amnon, metta üna guardgia davaunt tia buocha e vi da tieus lefs ün charnatsch da prudentscha. La buocha dal prus prepara furtüna, ma la laungia perversa vain extirpeda.

Amnon: Eau d'he be dit a mieu frer Absalom...

Absalom: Tascha giò! ... e davent da cò!

Amnon (*imbarazzo*): Eau ... surlasch a vus da fer que chi'd ais dabsögn per la festa. Fè bön!

(*Amnon sorta vers la cited.*)

3. scena

(*Absalom e Giosafat.*)

Giosafat: Tü hest aint in tias avainas il saung da tia mamma, la figlia da Saul. Permetta'm ch'eau giova la rolla dal giuven David! (*El piglia no l'arfa e do duos traits accords.*)

Absalom: Lascha quists spass deplazzos e taidla püchöntschi mieu plan pel program da la festa! Il prüm vulains nus rapreschanter il cumbat da David cun Goliat.

Giosafat: Uossa incleg eau, perche cha tü hest mno notiers la speda da Goliat. E'l rest da sia armadüra?

Absalom: Eir quella gnaro purteda notiers. Ma quist cumbat as stu imiter cun incletta e resguard. Tuot que chi pudess schminuir l'onur da Saul, stuvarens nus lascher d'üna vart.

Giosafat: Cha Mical, tia mamma, s'offenda nun aise da tmair. Tü sest cu ch'ella ho salvo a tieu bap, cur cha Saul il perseguitaiva. E zieva la mort da Saul ho David crido dapü cu Mical, la figlia da Saul.

Absalom: Güst per que stuvarens eir nus respetter la memorgia da Saul. T'alگردast tü, quaunt generus cha mieu bap s'ho adüna musso invers Saul, sieu pü grand inimih? E cu ch'el chastiet ils morders dad Isbaal, ils figl da Saul?

Giosafat: Nu suos-chess ün alura niauncha numner la victorgia cha David obtgnet sur dad Isbaal e'ls prinzis dal nord, survandschand las discordgias chi straivan ourdglioter las dudesch schlattas?

Absalom: Sgür brich! — Que nu fo neir dabsögn. La seguonda part dal program saron las victorgias cha David obtgnet sur dals raigs da Canaan e'ls pövels esters. Quist' ais la charta chi muossa la glorgia da guerra dal raig. (*El spleja üna charta geografica e la suspenda vi d'ün bös-ch.*)

Giosafat: Il prüm conquistet el la tuor e'l chastè da Sion. Alura battet el ils raigs dal mezdi: dal Mer mort fin giò als cunfins da l'Egipta, e Moab a l'ost dal Mer mort, chi'l gnit suottamiss ed avet da pajer il tribut.

Absalom: El battet ils gigants filistins e sfrachet la pussaunza dals Sirers da Zoba, dals quêls el ho fat praschuners deschettschient sudos a chavagl e deshmilli homens a pè.

Giosafat: E finelmaing battet el eir quels da Damascus, allios dals Sirers da Zoba, e sur quists e sur quels instituit el chastlauns.

Absalom: A l'onest e sincer lascha Dieu tuot gratager. (*El metta darcho d'avent la charta.*)

Giosafat: E chenüna saro la rolla dal cor aint in quist program?

Absalom: La terza part dal program faro vair, cu cha l'archa da Dieu gnit translocheda a Gerusalem. Ed in quista pustüt avaron ils chantunzs da collavurer cun ils psalms, dechantand in che möd cha'l Segner chüraiva e benediva adüna la chesa da David pervia da l'archa da Dieu.

Giosafat: Finelmaing al giavüscharons nus na main success i'l cumbat cunter quels da Raba e tuot quels chi'ls güdan.

Absalom: Sperain cha Gioab als detta bainbod il cuolp decisiv.

Giosafat: Eau vegn uossa güst tar il raig cun nossas propostas.

Absalom: M'imprastast tü intaunt ün pô tia arfa?

Giosafat: Gugent, Absalom, e pêsch cun te!

Absalom: Grazcha, Giosafat, sto cul Segner!

(Giosafat vo aint il palazi.)

4. scena

(Absalom e Tamar.)

Absalom *(sulet, chaunta e suna cull' arfa la prüma chanzun: Invid a l'ameda)*: Passo ais l'inviern e la plövgia ais davent; las fluors as faun vair sül pajais; flurind daresa la vit si' udur. Schi sü, mi' amia, ma bella, vè!

Fo'm vair tia statura, udir tia vusch, perche dutscha e lamm' ais tia vusch e tia preschentscha daletta il cour. Schi sü, mi' amia, ma bella vè!

(Intaunt cha Absalom suna inavaunt, resuna davous il mür da l'üert la vusch da la spusa chi chaunta la segunda chanzun: Resposta a l'amo.)

Tamar: Mieu amo ais immez las eras da balsam; il temp da chanter ais cò. Eau sun da mieu spus e mieu spus ais da me; eau vegn, mieu amih, mieu cher, eau vegn!

Nun odast la vusch da la turturella, zuppada illas sfessas dal grip, aint ils zoppels dad otas paraids da spelm? Eau vegn, mieu amih, mieu cher, eau vegn!

Absalom (*chaunta l'ultima strofa da l'invid a l'ameda intaunt cha Tamar vain aint*): Vè no tü fuogn, vo suffland tres mieu üert, cha's spargian sias uduors! Atscho cha mia spusa vegna tar me e mangia dals früts delicats da mieu üert.

(*Cur cha Tamar sto davaunt el, chaunta'l la terza chanzun*): Quaunt bella e grazchusa est tü, mi' ameda, tü spüra delizcha! Scu stailas glüschan tieus ögls ün curdun da purpur peran tieus lefs, grazchus ais e dutsch il surrir da tia buocha. Eguel ad ün s-charp in ün pom da granat uschè ais tia taimpra chi glüscha oursuot tieu sindel. Üngüna macla nun ais vi da te, e tuot tia preschentscha ais bell' ed amabla.

Tamar (*chaunta la quarta chanzun*): Quaunt nöbel est tü, mieu amo! Tia preschentscha ais spür dalet e delizcha! Tia bratscha robusta sumaglia a rasainas d'or stachidas da peidras prezchusas. Tieu chüerp ais ün' ouvra d'art our d'avori puzzo sün culuonnas da marmel, e tia statura ais sumgiainta al munt Libanon, vistusa e distinta scu ils ceders.

Absalom: Quaunt bella ais mia ameda!

Tamar: Quaunt bel ais mieu amo!

Absalom e Tamar insembel: Sieu cho ais scu or raffino, sieu ritscham scu ün tröp da chevras chi vain uondagiand giò dals munts da Gilgiad, scu sveltas giazellas chi cuorran süls pros. Sieus lefs sun cotschens, sumgiaunts a las rösas chi guottan da mirra. Sieus daints sun alvs scu üna scossa da bês-cha chi, tusa, tuorna dal lavaduir. Sieus ögls peran d'esser culuombs sper ovels, sezzand tar funtaunas. Sias fatschas sumaglian ad eras da balsam chi portan las ervas da bun' udur.

Absalom: Eguel a la gilgia traunter las spinas, uschè ais mia spusa traunter las giuvnas. Ell' ais la Narcissa da Saron, la gilgia grazchusa da nossas valledas.

Tamar: Eguel al pumer traunter bos-cha da god uschè ais mieu spus immez ils giuvens. Sieu früt ais taunt agreabel; eau bram da sezzar in sia sumbriva.

Absalom (*sainza chaunt*): Tü m'hest inchanto, mia chera amia, tü m'hest striuno cun ün sguard da tieus ögls, cun ün ritsch vi da tia culauna. Quaunt dutschas sun tias charezzas, ma spusa ameda, pü bunas cu vin; l'udur da tieus parfüms ais pü delizchusa cu tuot ils aromas, e lat e meil ais suot tia laungia.

(*Dandettamaing cumainza Tamar a scuffuonder mettand sieu cho sülla spedla d'Absalom.*)

Absalom: Che hest tü, mia Tamar? Perche cridast, di'm! Che dur uschè lönch zuppanteda ho uossa dandettamaing ruot ils chöntsches?

Tamar: Eau nu suos-ch dir ... perche cha ...

Absalom: Perche, mia chera? Discuorra! Perche ais tia orma uschè conturbleda?

Tamar: Perche cha ... tieu frer ...

Absalom: Schi ho'l offais eir a te cun sieu tavellöz melprüvo? Quista vouta al vögl eau serrer la buocha, e que garantesch eau: scha Amnon at tuocha aint eir be ün chavè, schi stu'l murir!

Tamar: Sch'el avess da murir, nu güdess que ünguotta; que füss be la ruina eir per te, Absalom! (*Scuffuonda.*)

Absalom: Nu tmair, mia Tamar! Eir Amnon rispetta sieu bap e nu ris-cha da'l fer dischonur. Dal rest, apaina glivreda la festa dal raig farons nus nozzas. Alura starost tü cun me per adüna.

Tamar: O cu ch'eau bram quel mumaint! M'accompagnast tü hoz fin a chesa?

Absalom: S'inclegia da se.

(*Tuots duos vaun vers la cited.*)

5. scena

(*David, Giosafat e Batseba.*)

(*Our dal palazi vegnan David e Giosafat.*)

David: Insomma, mia vöglia ais quista: Nu dè memma lod a mia povra persuna! Püchöntschi ingrazchè e ludè a nos Segner chi ho

benedieu Israel, sieu pövel. Ludè forse a Gioab, mieu fidel servaint, ed a tuot sieus valurus guerriers! Cun ün pled: Que dess dvanter üna festa dal pövel pü cu dal raig.

Giosafat: Tuot gnaro fat scu cha'l raig cumanda.

(Da la cited vain Batseba, s'inschnuoglia e s'inclina.)

Batseba: Mieu raig e signur! Invaun d'he eau tschercho d'obtgnair access a tieu trun. Nu sajast dimena indegno, sch'eau ris-ch da gnir cò. Urias, mieu hom, ais in guerra daspö trais mais, ed eau sun suletta e sainza agüd in chesa e sül fuonz. E che dess eau fer, cur cha vain la raccolta dal graun? Cuschidrescha, o raig, tieus famagls, e fo cha mieu hom survegna congedi!

Giosafat: Che vainst tü a der disturbi al raig cun da quistas chosas? Scriva a Gioab chi maina l'armeda e güstifichescha avaunt el tieu aröv!

Batseba: Que d'he eau già fat. Ma, mieu raig, nu vulessast tü der ün bun pled, per cha Gioab resguarda püchöntschi mia dumanda?

David: Ebain, auncha hoz vögl eau trametter a Gioab ün mess ch'il daro ün tschegn in quist sen. E tü vo in pèsch!

Batseba: O quaunt furtüneda sun eau, cha d'he chatto grazcha avaunt tia fatscha. Cha'l Segner benedescha tia famiglia e tia chesa!

(Ella vo vers la cited.)

6. scena

(David e Giosafat.)

David (*guardand zieva a Batseba*): Che grazcha, eleganza e bellezza adegnaivla!

Giosafat: Dess eau dimena clamer ün dals sclevs per ch'el giajatar Gioab?

David: Spetta!... Vo pü gugent e scriva üna charta a Gioab... e di'l... ch'el nu detta ad Urias üngün congedi... E quaunt a sia duonna la fest tü savair ch'ella dess turner cò, cha'l raig ho auncha da discuorrer cun ella.

Giosafat: Eau faro scu cha mieu signur cumanda. (*El vo.*)

David (*zieva ün suspir ed üna posa*): Scha l'ögl nu mira, il cour nu suspira. — E chi chi cugnuoscha sieu cour nun as fida dals ögls. — Nu nascha l'amur our d'ün' öglia, ed our d'üna pitschna sbrinzla po gnir ün grand fö? — As po purter fö illas fodas dal vstieu sainza cha'l vstieu vegna ars? — As po chaminer sün cravun cotschen fö sainza arder ils peis?

(*Giosafat al porta la charta. Il raig la legia, vo vi e no stüdgiant ed a la fin s-charpa'l la charta.*)

Giosafat: Nu l'he eau scritta inandret? Dess eau scriver ün' otra charta?

David: Ünguotta nu stoust tü pü scriver. Ma fo que ch'eau d'he cumando al principi: trametta a Gioab ün mess e lascha'l dir ch'el dess der congedi ad Urias.

Giosafat: Gugent, mieu signur!

(*Il raig vo aint il palazi. Da la cited vain Amnon.*)

7. scena

(*Amnon e Giosafat.*)

Amnon: Ün bun segn, ch'eau at chat auncha in quist mumaint, mieu amih! Eau avess ün aröv: Eau vuess ir tar Hiram, il raig da Tirus, per survaglier il transport da la laina e dal marmel pel taimpel. Fo'm il plaschair da dir a mieu bap ün bun pled per me!

Giosafat: Il raig da Tirus ho glieud avuonda chi ais bain ver-seda in quellas lavuors.

Amnon: Ma il raig druvaregia tuottüna ün rapreschantant lo sü chi stu pisserer cha'ls ceders vegnan tschernieus seguond sieus giavüschs e sieus plans. Il pü gugent vuess eau partir già damaun.

Giosafat: Ma che voul que dir? Nun at plesch'la pü, la vita a la cuort da tieu bap?

Amnon: Be memma bain am plescha la vita oziusa scu ch'eau l'hemneda fin uossa, ed ella saro mia ruina.

Giosafat: Que ais cuntschaint, cha la daschütliia ais la mamma da tuot ils vizis.

Amnon: E l'occasiun fo il leder. Perque as tegna il prudaint dalöntschi dal fö per nun arder. Per dir la vardet schi sun las duonnas ün priewel per me.

Giosafat: Che voust tü dir cun quists ultims plets? Tü nun est tuottüna ün figl uschè disgrazcho e melgratagio, cha tü t'impaissast da fer dischonur a la chesa da David?

Amnon: Sgür brich, mieu amih, uschè scelerat nu sun eau. Ma eau managiaiva . . . insomma . . .

Giosafat: Be ün chi voul ruiner a se svesse fo da quistas chosas. Svantüra e varguogna saro sia part, ed inextirpabel ais sieu vituperi.

Amnon: Na, mieu amih, eau nu vögl purter disgrazcha illa chesa da David cha tuot Israel undrescha e stima. Sch'eau fess que, cu mê sus-chess eau gnir aunch'avaunt ils ögls da mieu bap?

Giosafat: Ils fats da minchün sun palais al Segner, ed El sto attent sün tuot tias vias. L'empi as lascha trapler in sia egna perversited e vain tgnieu ferm da las suas da sieus melfats.

Amnon: Eau vez aint cha sch'ün nun as redscha e's tegna in fraingiaro'l in malura a Tirus na main cu a Gerusalem.

Giosafat: Tuottavia vögl eau accumplir tieu giavüsch e dir al raig ün bun pled per te. Güst damaun nun at lascharegia'l partir, ma forse dalum cha saro glivreda sia festa.

(Tuots duos vaun aint il palazi.)

II. ACT

Lö: Lobgia dal palazi reel.

1. scena

(Mical e Giosafat.)

(A s'oda a chanter ün psalm solen, ma main d'algrezcha exteriura cu al principi dal prüm act. Cur ch'el ais bod glivro s'evra la tenda e's vezza sülla lobgia dal palazi la regina Mical. Zieva vain Giosafat e salüda la regina cun ün profund inclin.)

Mical: Uschè schi cha'ls psalms am pleschan. Que cò ais ün chaunt chi cunvain per festas solennas. Na scu cha avais chanto e suno, cur cha haun translato a Gerusalem l'archa da Moses. Que lo paraiva ün tramegl da sot.

Giosafat: E que cha avains chanto avaunt quatter dis?

Mical: Que ais bger meglder, ma neir a mieu gust. Però eau nu vögl cumander, eau dun be ün cussagl.

Giosafat: Eau ingrazch, mia signura e regina, per tieus prezchus cussagls.

(Ad aintra il raig. Giosafat as retira.)

2. scena

(Mical e David.)

(La regina as volva da la vart e guarda giò'n cited.)

David: Darcho gramezchusa e da noscha glüna, mia Mical?

Mical: Schi crajast tü propi ch'eau pensa adüna be a festas scu tü?

David: Chi chi ais da bun anim ho minchadi festa. E'l cour allegger renda la fatscha seraina. — Ho forse il di d'hoz cumanzo cun noschas saunzas?

Mical: Tuot ils dis da l'afflict sun noschs e cun la ranchüra aint il cour ais il spiert deprim.

David: E tuottüna nun ais insè niaunch' üna dispütta da qualche purteda traunter da nus.

Mical: Na be üna pürmemma, ma bgeras questiuns ans separan.

David: Bgeras pitschnezzas e tuot be dantigls per sfogher tia melcuntantezza. Quella hest tü ierto da Saul, tieu bap.

Mical: Tü chattast adüna darcho qualchosa nouv per am fer displaschair. Perque nun at stoust schmüravglier, sch'eau patesch suot tieu möd da't cuntgnair; il dispet maglia il cour da l'umaun scu cha'l verm maglia il lain e'l charöl il vstieu.

David: Tü vezzast adüna milli noschdets, perche cha tieu cour ais plain dschigliusia. Epür tü nun hest üngün motiv.

Mical: Alura perche mincha vouta ch'eau d'he ün giavüsche vain fat il cuntrari?

David: Que cò nun ais vaira. Ma tü hest il gust da regner, e siand cha que nun ais l'üsaunza ch'ün prinzi parta il pudair cun sia duonna, schi voust tü regner tres tieu hom. Ma que nu vo bain.

Mical: Schi fo dimena üna fin e declera ün' otra scu nouva regina!

David: Crajast ch'eau saja rivo adaquella? Na, at persvada: que ais tieu cour dschiglius chi s'imagescha tuot suotsura. Mias decisiuns pigl eau am basand sün radschuns objectivas.

Mical: Schi do'm la prouva! Be plets e noschs fats ingianan scorts e nars.

David: Schi taidla! La prouva at vögl eau der tar la prossma festa fixand mieu futur successur.

Mical: Ed Amnon saro designo scu tel!

David: Ebain, nun ais que ün da tieus figls? — Eau se cha tü hest pü gugent il seguond. Absalom füess forsä eir pü capabel. Ma Amnon resta il prümnaschieu.

Mical: Che importa que d'esser il prümnaschieu? Nun est tü quel chi decida? Scha's disch cha minchün saja raig in sia chesa, nu dess que valair per il raig d'Israel?

David: Ma güst perque ch'eau nu sun be raig da mia chesa, ma il raig d'ün pövel inter, stu eir quist dir sieu parair, e la tradiziun ais la vusch dal pövel.

Mical: Scha'l pövel ho fat la tradiziun, la po'l eir müder. E taunt ais sgür: Absalom ais fich populer.

David: Tuottavia nu s'ho el svesse mê express cun ün pled, ch'el quinta cun quista pussibilted.

Mical: Que fo'l our da respet vers te.

David (*zieva avoir stüdgio ün mumaint*): Schi laschain dimena decider al pövel! Almain quista vouta nu poust m'imbütter ch'eau nu tegna quint da tieus giavüschs. Est cuntainta uschè?

Mical: Eau d'he adüna accepto tias decisiuns, ed eau saro eir d'uossa invia suottamissa a te. Ed uossa permetta'm da m'absanter per quist zievamezdi. Eau vegn a chatter ün' amia chi m'ho invideda.

David: Schi vo, mia chera! A me spetta già il dovair: il prüm üna udientscha cun Gioab e zieva ün' otra cun Natan.
(*Mical vo.*)

David (*sulet*): Suottamischun ed obedientscha! Ma que ch'eau bram, füss affecziun, prüvadentscha, amur. Epür, aint in mieu cour nun he eau mê preferieu ün' otra a Mical.

(*A s'oda il trampluner d'ün chavagl chi arriva.*)

3. scena

(*David, Gioab ed Absalom.*)

Absalom: Mieu bap, ad ais cò il cumandant da l'armeda.

David: Ch'el vegna sü cò!

Gioab: Mieu signur e mieu raig!

David: Bainvgnieu, amih! Ebain, schi quinta! Cu ais que ieu?

Gioab: L'armeda da Milcom spettaiva sün nus a l'entreda da Raba. Ma'ls Sirers da Maha, vainchmilli homens a pè, ans spet-taivan immez la champagna, prunts per ans gnir aint illas arains.

Absalom: Vus avaivas sudeda avuonda per scumpartir voss' armeda in duos parts.

Gioab: Que avains nus eir fat. Eau tschernit ils plü valurus e'm postet cunter quels da Maha. Il rest da l'armeda pigliet Abisai, mieu frer, as pustand cunter quels da Raba.

David: Inua d'èira il cumbat pü violent?

Gioab: Ils Sirers eiran pü fermes.

David: Ma'l Segner eira cun vus.

Gioab: Noss sudos cumbattaivan scu liuns ed ils Sirers battettan bainbod ils chalchagns. Nus ils perseguitettans e fettans ün rich butin. Cò t'he eau purto ün dals duatschient s-chüds surdoros cha nus als pigliettans davent. (*Muossa il s-chüd.*)

Absalom: Ma forse cha'ls Sirers as ramassaron darcho e cha quels vidvart l'Euftrat als gnaron eir els in agüd.

Gioab: Que m'impais eir eau. Perque vuless eau clamer suot las armas eir nossas reservas.

David: Que poust tü fer auncha hoz. In trais dis saron prunts tuot ils giuvens e vegls chi sun buns da purter las armas. A Hebron ils ramassarons nus, ed ün da nus ils mnaro tar l'armeda.

Absalom: E cu ais que ieu cun quels da Raba?

Gioab: Quauntbod ch'els vzettan la fügia dals Sirers, fügittan eir els e's retrettan dadains la cited. Ed uossa assediescha Abisai cited e fortezza. Cur ch'eau saro turno farons nus la granda attacha, ed eau t'asgür cha tuot la cited crudaro bainbod.

David: Ils sudos sun prunts per il di dal cumbat, la victorgia però vain dal Segner.

Gioab: Ch'ella vegna dal Segner u be dals sudos, imincha cas pigliarons nus vendetta. A Milcom, il raig, vulains nus piglier giò

dal cho sia curuna d'or pür chi paisa ün talent e la peidra pre-
zchusa chi ais landervi glüscharo sül cho da David, il raig d'Israel.

David: Quella peidra e quel or accept eau be scha tü laschast vi-
ver il raig da Raba scu ils oters prashuners.

Absalom: Schi cu bap? Nun ho quel sfrunto piglio l'onur a tieus
mess? Scu spiuns ils ho'l trattos ed als ho taglio giò la mited da
la barba, e quels staun aunch' uossa spettand cha lur barba cre-
scha darcho.

David: Scha tieu fadiv ho fam, schi do'l da manger, sch'el ho said,
do'l da baiver! Uschè prunarost tü cravun cotschen fö sün sieu
cho, e'l Segner daro a minchün sia peja. — Ed uossa vo a vair
scha tieu frer ais turno cul profet!

(Absalom vo.)

4. scena

(Gioab e David.)

David: Eau vögl üser bainvuglientscha invers Milcom, perche cha
sieu bap ho üso bainvuglientscha invers me.

Gioab: Ais quist ün möd da tratter l'inimih? Scha tieu generel nun
avess d'incuntin defais tieu trun e tia vita, schi avessast tü pers
già dalöncch innò tia curuna e tieu reginam. Tü est memma lam pel
domini da raig.

David: Eau sun memma indulgiaint vers Gioab il figl da Zeruja
chi ais ün umaun violent e crudel. Scha tü pigliast però la vita a
Milcom, schi cha'l Segner at detta la peja per tia sceleratezza!

Gioab (*zieva üna posa as calma e disch*): Tia vöglija saja fatta,
mieu raig! El gnaro schinagio.

David: E cu ais que ieu cun quella dumanda d'Urias?

Gioab: Fin uossa nun he eau pudieu al der il congedi. Ma apaina
ch'eau saro turno a l'achampamaint, po'l ir. — In ün' ura u duos
partiro eau per Raba.

David: Vo bain, cha'l Segner at güda!

(Gioab vo; a s'oda cu ch'el parta cul chavagl.)

5. scena

(*Natan, David, Amnon ed Absalom.*)

Absalom: Mieu bap! il profet ais rivo.

David: Gni no cun el! (*Absalom vo. Zieva aintran: Natan, Amnon ed Absalom.*)

Natan: Il Segner saja cun te!

David: Ch'el saja eir cun tieu spiert! Eau vögl dumander te ün cusagl. Que as tratta d'ün plan da granda purteda. — Eau dmur in quist bel palazi da marmel. E'l Segner nun ho üna chesa, ma be üna tenda. Eau vögl dimena construir ün sanctuari per l'archa da Dieu e per tuot ils senchs utensils dal servezzan divin.

Amnon: Nos bap, il raig, ho già miss insembel pel taimpel dal Segner or ed argent ed aram e fier cha nu's po niauncha pü pser dal bger cha que ais. Ed uossa fo'l gnir eir crappa da marmel e laina da ceters.

Absalom: Lotiers daro'l per la guarniziun dal taimpel eir peidras prezchusas da varias culuors our da sieu possess persunel. Perche cha la chesa dal Segner chi ho da gnir fabricheda, stu esser grandiusa a la glorgia ed a l'iffittamaint per tuot il pajais.

Natan: Il Segner nun ho avdo in üngüna chesa daspö ch'el ho mno nos pövel our da l'Egipta fin a quist di, e mê nun ho'l dit ad ün dals güdeschs dal pövel elet: «Perche nu m'avais fabricho üna chesa da ceters?

David: Eau se cha'l Segner nun ho dabsögn d'ün tet fabricho da mieus mauns. Ma nus, sieu pövel, avains dabsögn da sentir visibelmaing sia preschentscha.

Absalom: Per tschert cha'l pövel sves offriro scu duns voluntaris almain duos voutas taunt cu cha'l raig, nos bap, ho già miss insembel.

Amnon: Sainza quinter la lavur gratuita cha bgers prastaron!

Natan: Il Segner ho assegno a sieu pövel elet ün pajais müravglius e l'ho implanto cun fermas rischs ch'el possa avder in pèsch e nun

hegia pü d'esser in temma da gnir chalcho scu viavaunt in Egipta.
Nu basta que per ch'el as santa il pövel da Dieu?

David: O Segner, Dieu d'Israel! Sun nossas offertas be sacrificizis
d'aröv per agüd e pardun? Nun offrins nus a te sacrificizis pustüt
per at ingrazcher e luder? Nun acceptast tü our da noss mauns ün
tampel da lod e da glorgia?

Natan (*zieva üna posa*): Schi fo dimena que cha tü hest in sen da
fer e'l Segner saro cun te. Perche cha uschè disch il Segner: La
chesa da David am dess fabricher ün tampel ed eau vögl consoli-
der sieu trun da raig per adüna.

David: O Segner, meu Dieu! Chi sun eau e che ais mia chesa, cha
tü m'hest aduzo in tel möd? Lod e glorgia at saja in etern!
(*Absalom porta no l'arfa.*)

Absalom: Schi chantain al Segner ün psalm da glorgia, sunain sieu
lod cun l'arfa a desch cordas! Meu frer intuna la prüma chanzun!

Amnon (*intuna il psalm 21*):

1. Il raig ho dalet da tia forza, o Segner,
da tieu agüd cu güvl' el dad ot!

Absalom ed Amnon (*e Natan chauntan, intaunt cha David ac-
cumpagna lur chaunt cull' arfa*):

2. Il giavüsch da sieu cour l'hest tü accomplieu
e brich refüso l'aröv da sieus lefs.
3. Tü l'hest benedieu culs duns da tia grazcha
tschanto sün sieu cho la curuna d'or pür.
4. Tü l'hest accordo majested ed otezza
sia glorgia ais granda tres tieu agüd.
5. Tü hest benedieu sieu nom in perpeten,
l'hest do quell' algrezcha cha s'ho davaunt te.

Absalom: Ed uossa l'autur glorius dals psalms ans faro il pla-
schair d'intuner el svesch aunch' ün psalm.

David (*intuna il psalm 132*):

1. Il raig ho güro al Segner,
ho fat ün vut al pussaunt da Jacob.

Absalom, Amnon e Natan (*chauntan inavaunt accompagnos da David*):

2. «Nu vögl entrer suot mia tenda
ne der pusamaint a mias survaschellas,
3. fin ch'eau nu chat per il Segner,
pel Dieu da Jacob ün lö da dmura.»
4. Schi, Segner, vè in tieu taimpel,
tieu lö da repos, cun tia archa pussaunta!
5. Güstieu saja il vstieu
da tieus sacerdotes, ch'els güvlan d'algrezcha!

Absalom: E l'ultim faro li profet il bain d'intuner la risposta dal Segner al vut dal raig.

Natan (*intuna la segunda part dal psalm 132*):

1. Il Segner güra a David,
e sgür ch'el nu svia da que:

Absalom, Amnon e Natan (*cuntinuan accompagnos da David*):

2. «Observan tieus figls mia lia,
mias ledschas ch'eau vögl als musser,
3. alura gnaron per adüna
eir lur figls a ster sün tieu trun.
4. Perche ch'eau det letta a Zion,
mia dmura, mia sencha cited.
5. Cò sun eau da chesa per saimper,
cò dmur eau, que d'he eau bramo.

(*Giosafat porta no il model dal taimpel.*)

Absalom: Schi fain uossa vair al profet da Dieu il model chi muossa il taimpel e tuot sieus portics!

(*Zieva la prüma frasa d'Amnon, sorta Absalom per ir a piglier ils utensils dal taimpel. Eir Giosafat vo our cun el, ma nu tuorna.*)

Amnon: Quist' ais la cuort dal pövel, e quella la cuort dals levits. Cò sü sun las tesorarias e lo ais il lö per l'archa da Dieu.

David (*ad Amnon*): Porta no cò eir ils uordens regard las classas dals sacerdotes e levits e tuot las funcziuns pel servezzan dal taimpel!

(Absalom vain culs disegns dals utensils.)

Absalom: Quists sun tuot ils disegns dals nouvs utensils pel servezzan dal taimpel: l'uter per offrir olocausts, il grand lavaduir d'aram, l'uter dals parfüms e'ls batschigls e las coppas d'or, las maisas d'argient per il paun da la preschantaziun e l'ultim ils cherubims d'or chi cuvernan l'archa da Dieu.

Natan: Suos-ch eau piglier cun me quists plans per ch'eau possa and stüdger ils detagls?

David: Schi gugent! — *(als figls)*: Vus giaros tuots duos ad accompagnar il profet e purtais tar el quists fögls! Il Segner saja cun vus!

Natan: Cha'l Segner, o raig, benedescha tia chesa!

6. scena

(David e Giosafat.)

(Giosafat vain cun üna zena ed ün bacher.)

Giosafat: Mieu raig, at suos-ch eau offrir qualchosa chi stüzza la said?

David: Ün süerv our d'las vignas d'Engaddi? Mieu Giosafat, quist ais la megltra idea cha mieu scrivaunt pudaiva avoir! *(El baiva our il bacher.)*

Giosafat: Suos-ch eau implir aunch' üna vouta, mieu raig?

David: Lascha ster per intaunt!

Giosafat: Giavüscha il raig qualchos' oter?

David: Na, eau ingrazch.

Giosafat: Mieu signur! Ad ais cugiò avaunt il portun quella duonna chi gnit tar nus aint il parc avaunt ün pêr dis pervi d'ün congedi. Eau l'he dit cha'l raig hegia gia hoz udientschas avuonda, ch'el saja staungel e nun hegia temp da l'udir. Ma ella nu voul ir davent.

David: Dal sgür ch'ella ho vis cha Gioab ais gnieu tar me. Ed eau la stögl der sia risposta. — Lasch'la gnir aint!

Giosafat: Scu cha'l raig giavüscha! (*Giosafat vo.*)
 (*David voul piglier il bacher per l'implir, ma da l'agitaziun il bütta'l intuorn e'l rumpa.*)

David: Perche gnir uschè agito? Eau nu vögl tuottüna na qualchosa chi füss melonest. Passanter ün' uretta prüveda, der üna baderledina cun üna persuna plaschaivla, que suos-cha il raig as praster cur ch'el voul. (*El piglia sü ils töchs dal bacher.*) Eau la stögl bain der la risposta da Gioab. Pudair vair sia fatscha ed udir sia vusch que ais tuot que ch'eau vögl.

Giosafat: Ella spetta sül raig illa sela dal trun.

David: Vo bain! (*Il raig vo.*)

Giosafat: Eau nun he motivs da'm fer noschs suspets, siand cha in tuot ils ans ch'eau d'he servieu a David, eau nun he mê vis niaunch' ün unic mumaint inua cha'l raig nu s'avess savieu re-dscher in tuots regards. — Ma scha uossa el fess l'istess ün fal, schi füss que taunt pês. Cha la not ais s-chüra, da que nu s'al-mainta üngün, scha però la tschiera zuppainta il sulagl, schi tuot s'irritescha. Uschè passa il muond suravi ils melfats dals empis, ma ils fals dal güst güdichescha'l cun granda severited.
 (*Giosafat vo davent.*)

7. scena

(*Amnon e Gioab.*)

Gioab: Cò sü nu's rechatta'l neir.

Amnon: Epür que tuchaiva al raig d'esser pront per piglier cum-gio da sieu generel. Cha mieu frer ed eau füssans già da retuorn, sün que nu pudaiv' el quinter. A nus avaiv' el do l'uorden d'ac-cumpagner il profet fin a chesa. Cha Natan, apaina our d'porta, müdess idea e'ns tramettess inavous nu pudaiv' el savoir.
 (*A s'oda suns da trumbetta.*)

Gioab: Insè nu fess que dafatta dabsögn da clamer insembel il pövel per mia partenza. Ne il raig ne eau nun avaivans previs quetaunt. Que ais ün' idea da tieu frer per as fer agradieu tar me ed avaunt il pövel. Ma güst perque vuless eau cha uossa tü gnis-sast giò. Quella onur tuocha a te, il prümnaschieu.

Amnon: Ma eau nun he vögliä.

Gioab (*zieva üna posa, indegno*): Schi sto, inua cha tü voust!
(*Gioab vo d'avent.*)

Amnon: Eau contaimpl las chosas gurent giò da l'ot. E Gioab dal sgür nun and disch ünguotta al raig. (*Amnon guarda cun precauziun giò la cited, alura as retira'l e disch:*) Ma scha'l bap am vzez cò sü?

8. scena

(*Amnon e Giosafat.*)

(*A s'oda pass. Amnon as zuppainta davous üna culuonna. A vain Giosafat cun üna charta in sieu maun.*)

Giosafat: Cu mê? üna charta dal raig a Gioab, scritta da sieu maun? Perche nu l'ho'l fat scriver da me? Secretezzas politicas u militeras? Quellas nun ho'l uschigliö zuppanto a sieu scrivaunt. E Gioab nun ais el sto cò tar el avaunt poch dapü cu ün' ura? — Ho il raig forse scrit qualchosa da nosch, ch'eu nu suos-ch savoir? — E tuottüna, eu nu suos-ch l'avrir. Que füss indiscret. Üngün nu'm vzez, perche tuot chi ais sün piazza. In chesa sun be eau sulet... ed il raig e... Batseba la duonna d'Urias... e Dieu chi ais dapertuot!

Pudess eu bütter quista charta giò'n piazza avaunt ils peis da Gioab! Ma neir alura nu füss eu liber da cuolpa, scha forse ais aint qualchosa nosch. Disgrazcho palperi! (*El bütta la charta per terra. Amnon saglia no e la piglia. Giosafat as bütta eir sün ella.*)

Giosafat: Tü cò? Amnon? Do'm inavous quista charta!

Amnon (*ria e disch*): Na, e madina! Eau t'asgür però ch'eu svesse la daro a Gioab.

Giosafat: Na, eu d'he güro da nu la surder ad üngün, dimpersè da la der persunelmaing a Gioab.

Amnon: Tü nu l'hest neir surdeda ad üngün e nu drouvast dimena avoir scrupels.

(*A s'oda las trumbettas e la rimur dal pövel. Amnon fùgia. Giosafat resta meditativ. La tenda crouda.*)

III. ACT

Lö: Sela dal trun dal palazi reel.

1. scena

(Absalom e Giosafat.)

(A s'oda il cor a chanter ün psalm da lamaint. Cur ch'el ais bod glivro, s'evra la tenda. Sper il trun dal raig as vezza ad Absalom chi taidla cun tschera da grit e surprais. Cur cha'l psalm ais glivro, s'approssma'l a l'üsch e guarda our in suler. Lo passa il dirigent dal cor. Absalom il clama no.)

Absalom: Giosafat! *(Da cò davent s'oda minchataunt a tschüvler il fuogn intuorn chesa.)*

Giosafat *(vain aint e s'inclina dschand)*: Mieu signur ed amih!

Absalom: Nun avais vus uoss' ünguott' oter da fer cu d'imprender da quistas chanzuns da plaunt?

Giosafat: Que fains nus uschè traunter aint per müder ün pô.

Absalom: Que cò nu darost tü da crajer a me. Que cha'l cor imprenda, que voust tü druver in ün' occasiun u l'otra.

Giosafat: Nos cor stu esser pront per tuot ils bsögns; eau manag: nossa sort e tuot nossa vita sto adüna aint il maun da Dieu.

Absalom: Ma perche s'occupais vus da que güst uossa aunz la festa dal raig? Dubiteschast tü forse dal bun success da nossas armas a Raba?

Giosafat: Sgür brich! Cun mneders uschè valurus scu Abisai e Gioab stuvains nus vainscher u bod u tard.

Absalom: Sch'els nu vainschan bainbod, schi vögl eau als purter agüd. Eau surpigliaro las reservas. Perque spet eau cò a mieu bap, il raig. Auncha hoz vögl eau partir.

Giosafat: Anguoscha! Chi's dess alura occuper dad organiser la festa dal raig? Eau nu poss fer tuot be sulet.

Absalom: Nun avains nus previs già tuot fin als ultims detagls?

Giosafat: Taidla, amih! Daspö ün pêr dis ais il raig uschè da pochs plets cha'm vain da que sul. Po esser cha quist' impreschiun poch prüveda m'ho do aint l'idea da fer imprendder chanzuns uschè tristas. Ma tü stoust incler e'm s-chüser! — E nun ir davent, Absalom!

2. scena

(*Tamar ed Absalom.*)

(*Intaunt cha Absalom ais auncha perplex, aintra Tamar, ils chavels sfats our, cun üna tschera desparda e gests desparos, e cridand as bütta ella in schnuoglias, ils mauns uzos.*)

Absalom (*zieva avair observo a Tamar, cun consternaziun*): Ais mieu frer Amnon sto tar te? — Que stu'l pajer culla vita! (*Voul ir.*)

Tamar: Spetta, Absalom, e taidla'm!

Absalom: Che voust tü'm tgnair sü? Tieu cuntegn m'ho già fat incler tuot.

(*Giosafat as retira.*)

Tamar: Amnon m'ho tgnieu davaunt ils ögls üna charta dal raig e l'ho preletta.

Absalom: Üna charta da David, nos bap?

Tamar: Eau nu suos-ch bod na dir! Que stu esser üna charta falsificheda.

Absalom: E che d'eira dit in quel scrit?

Tamar: Ella eira adresseda a Gioab e dschaiva da nu der congedi ad ün tschert Urias Hetit, dimpersè da'l puster illas prümas lingias, inua cha'l cumbat ais pü asper e da'l banduner per ch'el crouda e moura.

Absalom: Qualchosa uschè nu po mieu bap avair fat! E che ho que da fer cun mieu frer e cun te?

Tamar: Aviand let quella charta ho'l dit: «Ebain, il raig nu po cundanner a me per qualchosa ch'el svesse ho eir fat.»

Absalom: Quel scrit am daro mieu frer u viv u mort! (*El vo.*)

(*Tamar vo davent scuffuondand. A s'oda darcho pü ferm il vent da strasora scu eir minchataunt düraunt la scena intera.*)

3. scena
(*Gioab e David.*)

David: Quels da Raba peran dimena da tgnair pü dür cu que cha's crajaiva.

Gioab: Mieu frer occupet quels quartiers sper l'ova, ed el e sias truppas as dostan aunch' uossa valurusamaing cunter il rest da Raba.

David: Alura perche vainst tü cò e nu restast lo giò per güder a tieu frer?

Gioab: Perche ch'eau vögl at fer la seguinta proposta: Vè giò tü svesse e surpiglia il cumand per assedier la cited e la conquerter, per cha brich eau nun hegia la glorgia e l'onur da la praisa, ma bain-schi il raig, mieu signur.

David: Eau t'ingrazch per tia proposta bain manageda. Ma eau vuless, cha Amnon, mieu prümnaschieu, s'acquista l'onur da quella victorgia. Ad el d'he eau eir inchargio da mner las reservas ch'eau d'he clamo suot las armas per hoz a Hebron.

Gioab: Que'm fo plaschair. Uschè avaro il pövel gugent eir ad Amnon e na pü be a sieu frer scu fin uossa. Ils Sirers da Maha in fat s'haun darcho ramassos scu ch'eau d'he previs e nus ils stavains attacher. Que poss eau fer dalum cha Amnon e nossas reservas saron arrivos.

David: E che hest tü fat cun tia glieud intaunt cha tieu frer attachaiva Raba?

Gioab: Nus avains attacho la cited insembel; el da la vart da l'ova, ed eau culs pü pochs in ün lö inua l'inimih eira pü numerus e giagliard. Cò gnittan els our da las portas ed oters gnittan süls mürs e mazzettan bgers dals noss.

David: Perche essas vus alura restos uschè ardaint suot ils mürs?

Gioab (*surriand*): Eir tieu serviaint, il Hetit Urias, ais mort! E tia charta ho Amnon survgnieu inavous scu cha tü hest vulieu.

David: Amnon, mieu figl? Nun ais que sto Giosafat svesse chi t'ho consegnò quista charta?

Gioab: A me l'ho surdeda tieu figl, e quel m'asgüret ch'el la stopcha purter inavous e te.

David: Disgrazcho ch'el ais! — Insomma, el vo uossa a Hebron e que ais furtüna illa disfurtüna. — E tü poust turner e Raba cun el.

Gioab: Eau vegn giò directamaing, uossa, atscho cha nus sajans pronts per tuottas eventualiteds.

Giosafat: Mieu signur, ad ais cò il profet.

David: Ün nosch mumaint! Schi lascha'l gnir aint!
(*Gioab vo.*)

4. scena

(*Natan e David.*)

David: Bainvgnieu, mieu amih!

Natan: Il Segner at detta sia grazcha, mieu raig!

David: Hest dimena stüdgio noss plans per il taimpel?

Natan: Il prüm d'he da't dir qualchos' oter: Ad eiran in üna vschi-nauncha duos homens; l'ün possedaiva bger muvel e bgera bê-scha; l'oter avaiva be güst ün pitschen agnè. Quel tret el sü scu sch'el füss sieu infaunt. El mangiaiva da sieus baccuns, bavaiva our d'üna coppa cun el e durmiva a sieu pet. Üna vouta però gnit ün giast tar il rich. Nu vuliand el piglier ün da sieus armaints per fer ün gianter a sieu giast, schi pigliet el l'agnè da quel pover hom e'l mazzet.

David: Quist hom ais ün leder crudel. Uschè sgür cha'l Segner viva, quel scroch sainza cour stu murir!

Natan: Quist hom... est tü! Uschè disch il Segner, il Dieu d'Israel: Eau t'he tschernieu scu raig sur dal pövel da Dieu; eau t'he salvo our dals mauns da Saul e t'he do sia chesa e sieu trun, eau t'he suottamiss las dudesch schlattas e tuot las citeds da Canaan. Scha que nu bastess, at vuless eau der auncha quist e quel. Perche hest tü uossa spredscho il Segner e fat que chi ais ün delict in

sieus ögls? Tü hest piglio la duonna d'Urias scu tia muglier, ed ad el hest tü mordragio tres la spada da quels da Raba. Ebain, schi nu dess la spada pü s'alluntaner da tia chesa!

David: Eau d'he fat pcho cunter Dieu, nos Segner. Eau d'he abüso sia granda bunted e m'arüvl da que.

Natan: Tü hest violò la Ledscha e l'uorden fixo da l'Etern; e mincha surpassamaint da la Ledscha stu gnir expio. La schmaladicziun dal Segner viva illa chesa da l'empi e bgeras sun las duluors chi aspettan a l'hom chativ. Il Segner ais güst, e sch'el peja sün terra al prus, quaunt dapü stu el eir chastier il pcheder.

David: Eau d'he merito la mort, eau sun degn da gnir accrappo. Ch'ella vegna dimena, la mort, ch'ella am saja bainvgnida! Sün terra nu'm resta l'istess pü oter cu tuorp e varguogna.

Natan: Na, brich uschè, mieu raig! Il Segner nu voul tia mort, dimpersè cha tü at converteschast e vivast. Tü nu murirost. Ma siand cha tü hest cun tieu agir fat dispet al Segner, schi'l Segner svess semnaro la svantüra in tia egna chesa. (*Natan vo davent.*)

5. scena

(*David e Mical.*)

Mical (*vstida da led*): Sch'eau sun hoz pü trista cu mê, schi nun ais que, almain quista vouta, brich mia cuolpa. Ma'l Segner ans ho tramiss svantüra per metter a prouva nossa pazienzcha e fiduzcha.

David: Schi che ais dimena dvanto, mia Mical?

Mical: Amnon, nos figl, avaiva invido sieus amihs per piglier cumgio dad els aunz cu ir sü a Hebron. Immez il convivi il clamane oura. E lo davaunt chesa ün hom armo avet üna cuorta dispütta cun el pervi d'üna charta ch'el stu avair gieu sün el. Alura as clappettan els aint e quel hom ferit ad Amnon a mort. E cur cha'ls oters gnittan our d'chesa, saglit el sün sieu chavagl e fügit.

David: Schi quieta't mia Mical! Eau vögl piglier vendetta. Cu guardaiva our quel hom ed in che direcziun e'l fügieu?

Mical (*scuffuondand*): Amnon eira ieu tar Tamar, la spusa da nos Absalom, e l'avaiva violeda. Perque Absalom nun ho pü savieu redscher sieu ödi e l'ho luvo vi. Ed uossa il cundannan tuots e dian: Tscherchè il morder, cha nus il fatschans squinter per la mort da sieu frer!

David: Que ho'l merito!

Mical: Uschè voust eir tü stüzzer la sbrinzla chi m'ais resteda ed extirper il sulet iertaivel chi resta. T'algorda tuottüna dal Segner, tieu Dieu, e cumanda, cha'l svindicheder dal saung nu causescha auncha novas plejas. Sch'el nu'l schinagess, at rendessast tü svesc culpaivel.

David: Culpaivels sun noss duos figls be per pitschna part. La granda cuolpa ho ün oter. Mia Mical, eau gür: Uschè tschert scu cha'l Segner viva, a nu dess cruder sün terra ün chavè dal cho d'Absalom.

Mical: Eau savaiva bain, cha'l pled da mieu hom, il raig, am dess cuffüert; perche cha tü est scu l'aungel da Dieu chi so distinguer il bön ed il mel. Il Segner nos Dieu saja cun te! (*Ella vo.*)

David (*cur ch'ella ais d'avent*): Il pü trist da tuot nu sest tü auncha, mia buna e povra Mical!
(*A vain Giosafat.*)

6. scena

(*David e Giosafat.*)

David (*ura intaunt cha Giosafat vain e, zuppo davous el, scriva sü sieus plets*): Parduna'm, Segner, seguond tia grazcha e chassa mieu fal in tia bunted! — Pürificha'm da tuot mia cuolpa e leva'm bel net da mieu pcho! — Eau svesc vez aint mieu misfat e mieus pchos cuffess eau aviertamaing. — Vi da te, mieu Dieu, d'he eau fat pcho, d'he fat tuot que chi nu plescha a tieus ögls. — In dret est tü cun tia sentenzcha e sainza blesem ais tieu güdicher. — Tü voust ch'eau saja sincer in mieu cour, schi fo penetrer in me tia sabgentscha! — S-chaffescha in me, o Dieu, ün cour net e metta aint in me ün spiert nouv e ferm! — O nun am sbütter d'avent da tia fatscha, e tieu spiert sench nu retrer da me!

David (*badand cha sieu secretari ais cò*): E tü, che voust tü cò?

Giosafat: Eau sun gnieu per at der üna nouva importanta, eir sch'ella nun ais agreabla.

David: Eau sun oramai preparo a tuot, schi discuorra dimena!

Giosafat: Tieu figl Absalom ais ieu a Hebron cun charra e chavals e s'ho fat clamer our scu raig, e'ls sudos da reserva sun tuots da sia vart.

David: E Gioab, mieu fidel servitur, nun and so ünguotta! O scha el füss cò!

Giosafat: E Simei, il figl da Gera da la schlatta da Saul vo blastmand: «Davent cun David, quel hom da saung, quel hom scelerat! Il Segner nos Dieu ho fat gnir sur dad el il saung da la chesa da Saul, ed uossa as rechatta'l in sia svantüra!» Uschè schmaladescha quist chaun crappo cunter te, mieu raig.

David: Laschè'l schmaladir! Que l'ho cumando il Segner. Scha'l Segner l'ho dit: «Schmaladescha a David!», chi suos-cha dir: «Perche fest tü que?» Uschè forse vezza il Segner mia granda misergia e'm do pardun per la schmaladicziun chi'm culpescha hoz.

Giosafat: E Meribal, l'abiedi da Saul, il figl da Gionatas, quel cha tü hest nudrieu a la maisa reela, ramassa rebels da las schlattas dal nord e proclama: «Hoz il Dieu d'Israel am daro inavous il trun da mieu bap.»

David: Ingrat ch'eau d'he schinagio per respet vers sieu bap! el chi mangiaiva a mia maisa e vivaiva cun me in dutscha armonia!

Giosafat: Eir Ahitofel, tieu cussglier, as rechatta traunter ils scongüros, ed el ho tschernieu deschmilli homens per t'assaglier auncha quista saira. «Sch'eau il spavaint in quist möd, ho'l dit, pigliaron sieus amihs tuots la fùgia, ed eau poss fer giò il raig be sulet!»

David: Schi sun eau dimena banduno da tuots?

Giosafat: Na, mieu signur! Abisai e Gioab nu s'haun auncha vouts cunter te, e lur guerriers sun fich valurus. Sch'els odan da quista

rebelliun, schi saro lur ira scu quella d'ün' uorsa a la quela as piglia d'avent ils pitschens. E tia guardgia d'escorta ais eir auncha cò!

David: Abisai e Gioab? Ma quels sun in plain cumbat cunter Raba e'ls Sirers da Maha. Na, eau nu vögl cha la guardgia hegia da gnir mazzacreda. Sü svelt, fügin! Uschigliö battaron ils rebels la cited al fil da la speda.

Giosafat: Nus farons scu cha voul nos signur, nus essans tieus famagls. (*Giosafat vo, ma tuorna dalum.*)

7. scena

(*Natan, David e Giosafat.*)

Giosafat: Ad ais cò il profet.

David: Ch'el vegna pür aint!

Natan (*cun calma*): Perche voul il raig fügir? Gioab eira auncha a mezza via cha'l gnit incunter üna part da l'armeda d'Abisai chi ho conquistato il chastè da Raba. Aviso a l'istess mumaint da que chi's passaiva a Hebron, e'l ieu incunter als rebels, e quels s'haun retrats vers il god d'Efraim.

David: Alura, Giosafat, cuorra e vo a seller il meglder chavagl our da mia stalla e trametta ün mess tar Gioab, e quel al dess dir: il raig at cumanda: tratta mieu figl Absalom cun tuot ils resguards!

(*Giosafat vo.*)

8. scena

(*David e Natan.*)

David: Eau vuless expier viepü mia cuolpa e fer tuot que ch'eau poss per fer bun mieu fal. Perque vögl eau festiner da construir il taimpel da Dieu e dun our da mieu possess duos voutas taunt cu cha nus t'avains dit.

Natan: Uschè disch il Segner, il Dieu d'Israel: «Tü nu dessast construir a mieu nom üngün taimpel, perche cha tü hest disch-undro tia chesa e ruino ün'alach onesta, e la terra ho stuvieu baiver avaunt mieuß ögls il saung innozaint.

David: Schi füss eau auncha la cuolpa cha l'archa da Dieu avaro per adüna scu lö da sia dmura be üna tenda?

Natan: Na per adüna, ma cur cha tieu temp saro accumulieu e cha tü at mettarost tar tieus babuns, alura faro il Segner construir ün sanctuari dad ün chi ais degn da quist' ouvra.

David: Sch'eau nu sun degn da construir ün taimpel schi vögl eau almain offrir illa tenda sencha offertas d'exipaziun: agnels e gregs e vdels e tors in grand numer e sainza defet, turturellas, culombs e fümaint aromatic.

Natan: Chi suos-cha ascender il munt da l'Etern e chi metter pè in sieu sench lö? Be quel cun mauns nets e cun cour innozaint, chi nu drizza sieu sen sün que chi ais vaun.

David: Scha mieus duns nun at pleschan, o Segner, e neir sacrificis nu voust ch'eau t'offra, schi accepta scu offerta ün spiert sfracho; ün cour arüvlo e contrit almain tü nu spredschat. Eau vögl manger tschendra per paun e masder mia bavranda cun larmas, scu ün chi guaivda am vögl eau vestir.

Natan: Pür fo que tuot, ma la megladra penitenzcha ais quella d'accepter ils chastiamaints cha'l Segner trametta. Il Segner ais güst, el ama güstia, be glied da bain suos-cha vair sia fatscha. Ma il pcheder s'illatscha in sieu egen fer, la malizcha tuorna inavous sün sieu cho, e sün sias vardschellas crouda il tüert ch'el inspia.

David: Etern, pür m'aprenda in tia ira, e pür am chastia surprais da tia füergia! Pür chatscha in fuonz a mieu cour tias frizzas e fermamaing squitscha'm cul pais da tieu maun; be na am priver pü lönch da tia grazcha ed amur!

(A s'oda il trampluner dal chavagl da Gioab.)

9. scena

(Gioab, David e Natan.)

Gioab: Salüd a mieu raig e signur! Benedieu saja il Segner, tieu Dieu, ch'el ho piranto quella glied chi avaiva uzo il maun cunter te.

David: E'l giuven Absalom, ais el saun e salv?

Gioab: Possa que ir als fadivs da mieu raig ed a tuot quels chi s'haun alvos cunter te medemmamaing scu a quist giuven! A gnit ad üna battaglia aint il god d'Efraim. Absalom fügiva a sella d'ün mül e passet suot la ramma spessa d'ün ruver, e lo, s'illa-tschand vi dal bös-ch cun sia lungia chavlüra, restet el pendieu traunter tschêl e terra. Alura sfendet eau il cour dal rebel cun trais launtschas.

David: E tü at glorieschast d'avair miss maun vi dal figl dal raig?
— Uschè dimena ais eir Gioab gnieu infidel! Eir el ho agieu vi da me perfidamaing! — O mieu figl, Absalom, mieu figl!

Gioab: Nun he eau salvo hoz la vita a te? Intaunt cha tü amast a quels chi t'ödieschan ed ödieschast a quels chi at vöglian bain.
— Schi uossa se eau: Famagls, chapitaunis e pövel nun haun da dir ünguotta per te. Ma be cha tieu figl vivess auncha, eir schanus tuots füssan morts, schi füss que be dret a te.

David: Mieu figl taunt amo, mia ultima spraunza, be ch'eau füss mört per te! Absalom, mieu figl!

Gioab: Furtüna cha'l pövel nu so da quist tieu cuntegn; uschigliö nu restess hoz üngün pü tar te, e que füss per te pês cu tuot oter mel chi ais gnieu sur da te.

Natan: Glivra, amih, d'agraver la dular d'ün bap chi ho pers tuot quels chi eiran la flur da sia spraunza! Il Segner svesst stüzzaro sia ira; perche ch'el ais bainschi güst e fidel, e vairas sun sias imnatschas. Ma Dieu ais eir bun e parduna al pcheder contrit e pen-tieu. Perque nu retina'l sia grazcha da David scu ch'el l'ho retratta da Saul, dimpersè sia schlatta avaro avaunt el düreda eterna, sieu trun dess ster per adüna!

Fin